

ПРОТОКОЛ

№ 265

гр. Варна, 14.03.2024 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, III СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Мая В. Нанкинска

Членове: Трайчо Г. Атанасов
Ерна Якова-Павлова

при участието на секретаря Невена Ст. Братоева
и прокурора Я. П. Й.

Сложи за разглеждане докладваното от Ерна Якова-Павлова Въззивно наказателно дело от общ характер № 20243100600173 по описа за 2024 година.

На именното повикване в 13:30 часа се явиха:

ПОДСЪДИМ Г. Т. М. – редовно призован, явява се лично и с адв. Й. Д. от ВАК, редовно упълномощен и приет от първата инстанция.

Прокурорът: Да се даде ход на делото.

Адв. Д.: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че не са налице процесуални пречки по хода на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

На основание чл.331, ал.2 от НПК делото **СЕ ДОКЛАДВА** от съдия **ЯКОВА-ПАВЛОВА**

Адв. Д.: Поддържам жалбата. Няма да представя док-ва.

Прокурорът: Нямам искания по доказателствата.

СЪДЪТ намира делото за изяснено от фактическа и правна страна и **ДАВА** ход на същото

ПО СЪЩЕСТВО:

Прокурорът: Уважаема госпожо Председател и уважаеми окръжни съдии, считам че депозираната жалба срещу присъда на РС-Варна, с която подсъдимият Г. М. е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 206, ал. 1 от НК и му е наложено наказание, изпълнението на което е отложено с изпитателен срок, е неоснователно и не следва да бъде уважена.

Считам, че постановената присъда е законосъобразна. Фактическите констатации на пърноинстанционния съд са обосновани и почиват на прецизно направен анализ на доказателствения материал. В мотивите на постановената присъда решаващият съд по ясен и убедителен начин е обективизирал процеса на формиране на вътрешното си убеждение, като е извършил правилен анализ на доказателствата.

Предвид всичко изложено, моля, да оставите така депозираната жалба без уважение и да потвърдите присъдата, като правилна и законосъобразна.

Адв. Д.: Уважаема госпожо Председател и уважаеми окръжни съдии, развил съм подробно съображенията си за невиновност на подзащитния ми в пледоарията ми пред РС-Варна, с която Вие сте запознати. Ще се постарая в днешното съдебно заседание само да маркирам основните моменти, без да преповтарям всичко, което е събрано, като доказателствен материал.

Накратко, по фактическата обстановка, която според мен се установява от доказателствения материал. Ясно и безспорно е, че е имало уговорка между подзащитния ми и свидетеля М. за размяна на двата автомобила, замяна. Условието са били уточнени, плащането от страна на М. на сумата, която те са счели, че е над стойността на продадения от него автомобил, срещнали се в гр. Варна, за да ги разменят, респективно да разменят талоните на двата автомобила. Изповядването на сделката пред нотариус е била невъзможна, което е било известно на свидетеля М., т.к., макар и във владение и заплатен от подзащитния ми по документи се е водил на друго лице – свидетеля Ю.. Безспорно е това, това е било видно от документите, които са разменили, уговорката е била ясна, че сделката ще бъде осъществена по-късно. Вече спорът е дали сделката ще бъде в Мездра, дали в София, дали във Варна и вече това са противоречия в показанията сочени от свидетеля М.. По случайност талона на автомобила, който му е бил предаден от свидетеля М., остава в подзащитния ми и той, като израз на своята добронамереност, му се обадил, отишъл, оставил талона на бензиностанция в Аксаково от където М. си го е взел. От там нататък му е съобщил, разбира се, и имейл адреса и паролата на реалния собственик по документи на автомобила, който е предал на Е. в приложението „Месинджър“, за да може Мначев директно да контактува с Е. за уточняване на точния ден, час и начин на осъществяване на сделката и по този начин оттам нататък цялата кореспонденция по отношение на тази бъдеща сделка се е водила между М. и Е.. Това е видно от приложената по делото документация. Всичко е било наред до момента, до който служители на КАТ спират автомобила Фолксваген Голф, който е управлявал подзащитния ми. Спират го от

движение, заради техническа неизправност, която не се дължи на негово поведение, а на поведение на свидетеля М.. Затова подзащитния ми обвинява М., а именно, че е съставен акт, че автомобила е спрял от движение. Поддържа се разговор от двамата какво да правят занапред, т.к. съдействие от страна на Е. не е указано и както виждаме от материалите по делото и тяхната кореспонденция той е нямал намерение да съдейства за реалното осъществяване на сделката.

Тук идва най- важния момент и той е дали и двамата, всеки един от тях, е заявил на другия, че при условие, че сделката не може да бъде осъществена кой ще продаде автомобила, който се намира в негово владение на части. Тук съдът не е дал вяра на показанията на подзащитния ми, че М. също го е заявил, че при невъзможност за осъществяване на сделката той ще продаде неговия автомобил на части. Дума срещу дума. Аз съм го заявил пред първата инстанция. На кого да даваме вяра? Естествено, че не можем да дадем вяра на показанията на свидетеля М., защото, ако той признава този факт, то тогава жалбата му до МВР става неоснователна. Заявил го е още в началото, длъжен е да поддържа показанията си, но аз казвам и нещо друго – делата говорят за думите, а тя са показателни, т.к. едва в съдебно заседание пред първоинстанционния съд на нас ни стана известно, по признание на свидетеля М., че той също е продал автомобила на подзащитния ми на части. Е, ако е нямало такава уговорка той би ли го направил? Именно, в тази връзка поисках справка за свидетелство за съдимост на М., т.к. по делото има справка, че той има криминалистична регистрация за извършено престъпление кражба и то квалифицирано по чл.195 от НК. Това защо няма присъда не ме интересува. Аз съм адвокат и там където не мога да помогна не искам да наврежда на когото и да е, защото какво би се получило, ако ние бяхме сигнализирали за знанието на този факт, а не те на прокуратурата. Ами естествено, ако съдът е казал и то се е приело и от Вас, че подзащитният ми е извършил престъпление по чл. 206 от НК, то неминуемо същото се отнася и за свидетеля М.. Винаги съм си мислил, че ако той има някаква ефективна или условна присъда, защото по 195 не може никакво друго наказание, освен лишаване от свобода, един такъв наш сигнал, ако се приеме за основателен, а на основание тази присъда, той би следвало да се приеме, като основателно, свидетеля М. трябва да влезе в затвора и това е безспорно. Пак казвам, аз съм го консултирал и с подзащитния ми, който каза аз да преценя. Моето убеждение, като адвокат е такова, че където не мога да помогна, да не наврежда.

Престъплението по чл. 206 от НК е резултат. Това смятам, че не подлежи на спор, за да има извършено такова престъпление трябва да има настъпила щета за лицето, чиято вещи или вещи са били присвоени. Трябва да има щета и това е безспорно, защото, ако няма щета няма престъпление. То е същото, като кражбата. Трябва да бъдеш ощетен, за да бъде извършена кражба. При дадения случай се касае за точно обратното. Нека видим кой е ощетен и кой е облагодетелствения. Свидетеля М. е облагодетелстван, защото, видно от експертизата, която е изготвена на двата автомобила по делото и от предварителната уговорката, която е имало между двамата, подзащитния ми да доплати още 500 лева за този автомобил, така че практически излиза, че подзащитният ми се явява ощетен и с

постановена присъда. Този, който се облагодетелства от цялата сделка е свидетеля М., който се приема, че е пострадал и тъжител. Това обяснява факта, че по делото няма предявен граждански иска, за което аз бях много учуден, при условие, че му е оказано в разпореждането на съда. Отново казва, това е още едно потвърждение, че щета за него няма, а напротив, че е облагодетелстван от цялата сделка.

Моля, имайте предвид всички тези факти да приемете, че подзащитния ми не е извършил престъплението, за което е осъден, като в пледоарията си пред РС-Варна съм заявил, четете моля Ви постановлението на прокурора, който е внесъл обвинителния акт и постановлението му за отказ да се образува на база на абсолютно същите материали по наказателно производство, по същия казус срещу същото лице, който е потвърден от представител на ВОП. Там всичко е описано. Аз се присъединявам към тези становища и моля да ги имате като мои.

Подс. М. /право на лична защита/: Така е, както казва моя адвокат. Аз мисля, че всичко между мен и М. беше точно, докато автомобила ми беше спрял от движение, тоест неговия автомобил, който аз управлявах. Аз съм го уведомил, че автомобила е спрял от движение да дойде да ме върне и после да си вземе автомобила. Той иска аз да отида в Мездра, но аз няма как да го карам, при положение, че е спрял от движение. След това ми каза, че ако не му закарам автомобила той ще продаде моя автомобил на части и му казах, че щом е така и аз ще продам неговия на части и така сме се разбрали да си продадем автомобилите на части.

Съдът дава на подсъдимия

ПОСЛЕДНА ДУМА:

Подс. М.: Моля да бъда оправдан.

СЪДЪТ се оттегли на тайно съвещание, след което счете делото за изяснено и обяви, че ще се произнесе с решение в законоустановения срок.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи 13:45 часа.

Председател: _____

Секретар: _____